

Mønsterbesvarelse

Mønsterbesvarelsen er en eksakt gjengivelse av en eksamensbesvarelse bedømt til karakteren A. Besvarelsen er valgt ut av førsteamanuensis Morten Kjelland, og sendt til Stud.Jur. fra eksamensseksjonen med kandidatens samtykke.

Denne besvarelsen ble levert til eksamen på JUS2211 høst 2012. Kandidatens navn er Kristina Stenvik.

Sluttnote fra student er markert med *nr*, mens sensorenes fortløpende kommentarer markeres med (nr). Sensorene er Morten Kjelland og Steffen Kvisler, og deres kommentarer er merket med initialer.

(1) Ja, sentral bestemmelse her. MK

(2) Ja. MK

(3) + Nettopp! Fint at kandidaten kommer tidlig til poenget. MK

(4) Ja. Departementet hadde kompetanse til å behandle søknaden og gi konsesjon, og det foreligger derfor ingen materielle eller personelle feil ved vedtaket. MK

(5) Riktig. Kort og konsist dette. MK

(6) + Kandidaten er nøyaktig i lovhenvisningene – fint! MK

(7) Oppgaven legger ikke opp til en særskilt drøftelse av fvl. § 25. MK

Oppgave I

1. Hadde departementet kompetanse til å behandle søknaden og gi konsesjon?

Etter energioven 2-2 er kompetansen til å treffe vedtak etter loven lagt til departementet(1). Myndigheten til å treffe vedtak er delegert(2) til NVE. En delegasjon av myndighet gir NVE tilsvarende kompetanse til å treffe vedtak som departementet, innenfor rammene av forskriften. En delegasjon innebærer derimot ikke en frasigelse(3) av egen kompetanse, og kan når som helst trekkes tilbake. Departementet har fortsatt(4) kompetanse til å treffe vedtak uavhengig av om også NVE har blitt tilkjent omtrent tilsvarende kompetanse.

Konklusjon; Departementet hadde kompetanse til å behandle søker-

den om konsesjon. (5)

2. Var det en saksbehandlingfeil at den samlete økosystem-belastningen eller føre var-prinsippet ikke var nevnt i begrunnelsen?

Forvaltningsloven kommer til anvendelse på et departements virksomhet, jfr. fvl. § 1. Innvilgelse av konsesjonssøknad er videre et enkeltvedtak, jfr. § 2(1)b) jfr. § 2(1) a), og kap V kommer til anvendelse, jfr. § 3(1). (6)

Fvl. § 25 oppstiller krav til begrunnelsen for vedtaket. Etter § 25 (3) bør (7) de avgjørende hovedhensyn for avgjørelsen nevnes, dette er ikke noe absolutt krav. Det fremkommer av departementets vedtak at det avgjørende hensynet var behovet for kraft. Jeg forutsetter at vedtaket først ble utformet i henhold til fvl § 25. NFN anfører imidlertid at begrun-



Nå kan du kjøpe mønsterbesvareler i egne henter til kun kr. 295,- per stykk
Bestill på studjur-bestilling@juristforeningen.no eller kjøp dem hos JSU.

(8) + MK	neslen er mangelfull på det grunnlag at den ikke belyser to sentrale miljørettslige prinsipper. * 1 * (8)	Ilegge avgjørende vekt. Dette skiller seg således fra de nevnte saker fra rettspraksis der vedtakshjemmelen forutsatte en konkret avveining som ikke hadde blitt foretatt. Det dreide seg også om vedtak av svært inngrpende karakter overfor den som vedtaket rettet seg mot. I vårt tilfelle er vedtaket til gunst for parten, og kravene til grunnelsen må ses i lys av dette. Formålet bak saksbehandlingsreglene er således hovedsaklig å sikre forsvartighet der det treffes vedtak til skade for en part.
(9) ++ Nydelig! Utmerket	Kravene til grunnelsen av enkel-vedtak belyses nærmere av hoyesterett i blant annet Isene, RT. 1981 s. 745 og Skotta, RT. 2000 s. 1066. (9)	At de nevnte saker fra rettspraksis ikke bare omfattes, men anvendes på nærværende sak. MK
(10) + Flott at dommen ikke bare omfattes, men anvendes på nærværende sak. MK	Her oppstilles det et skjerperkrav til begrunnelse for sværtinngrpende vedtak. Det skal fremga at vedtaket er truffet etter et «saldig» og forvarig skjønn», spesielt hvis resultatet er «lite rimelig» ift. Isene. Forstvortende i Isene-dommen uttalte deretter at i den aktuelle saken etterlot departementets avgjørelse «tilv. om alle relevante forhold har vært overveiet, selv om de har vært kjent».	Sistnevnte statat kan være treffende også i vår sak. (10) At de miljømessige konsekvenser ikke er nevnt i grunnelsen kan tyde på at de ikke er blitt tilstrekkelig overveid. (11) Dette kan underbygges av den korte saksbehandlingstiden. (12) Det dreier seg således om omfattende og alvorlige miljøpåvirkning.
(11) Ja... MK		Jf. Nrm § 7. (15) Dette er imidlertid kun retningsgivende for skjønnsutværselen, og innebærer ingen rettslig plikt til å veklelegge disse hensynene. Derimot kan det nedenfor stilles krav til en grunnelse som tilsier at disse har vært avgjørende. Riktignok skal prinsippene «leggges til grunn», men dette må mer være internt krev til forvaltningen, enn noe andre kan påberope seg at skal verklegges og
(12) Veldig... MK		Energiloven oppstiller imidlertid ikke pliktige hensyn ved (13) innvil-gelse av koncessjon. Etter lovrens § 1-2 er formålet å sikre at produksjonen av energi foregår på en samfunnsmessig rasjonell måte, herunder skal det tas hensyn til allmenne og private interesser. Vurderingen må der i stor grad baseres på hva departementet finner å kunne

(16) Uprettis løsning av omf. § 7. Poengen er at vurderingen skal frengå av beslutning jf. annet punktum. SK	Inkluderes i grunnelsen. (16) Til tross for miljøhensyns viktighet og overordnede posisjon på tvers av sektoren, kan det ikke i dette tilfellet foreliggje noe rettslig krav til å inkludere de i grunnelsen.
	Konklusjon: det var ikke en saksbehandlingsfeil (17) at prinsippene ikke var nevnt i grunnelsen. (18)
	3. Hvilke konsekvenser får eventuelle feil for vedtakets gyldighet?
	Under forutsetning av at departementet ikke hadde kompetanse i form av å være feil organ, vil dette som regel føre til ugyldighet, dersom overordnet organ foretar seg noe underordnet organ har kompetanse til (19). Dette er vel ikke så klart som kandidaten legger til grunn. SK
	(20) + Finn at det skiller mellom de ulike, potensielle gyldighetsgrunnene, dvs. mellom kompetansemangelen (se fortig avsnitt) og saksbehandlingsstilen (drøftes herfra og nedover)! Gir en naturlig og ryddig struktur. MK
	Feil ved saksbehandlingen kan derimot få betydning for vedtakets gyldighet. Jeg forutsetter her at det var en saksbehandlingsfeil (20), som bestod i mangelfull begrunnelse. Første spørsmål blir da om vedtaket likevel er gyldig (21) etter fvl. § 41(22). Dette bør på en sannsynlighetsvurdering den det kreves en svart hoy grad av sannsynlighet for at feilen ikke skal ha virket inn på vedtakets innhold. En begrunnelse i seg selv er utarbeidet etter at vedtakket er fastsett, og kan tildemes-sig logisk nok ikke ha virket inn på uttrykk for). MK
	(21) + Flott at kandidaten før frem at fvl. § 41 anviser en gyldighetsregel. MK
	(22) Savner en drøftelse av om fvl. § 41 kan anvendes direkte, eller om dette må skje ut fra en analogisk anvendelse (eventuelt selve prinsippet som fvl. § 41 gir uttrykk for). MK

kan derimot «tyde på svikt ved selve avgjørelsen», jfr. Isene. (23)

I dette tilfellet forelå det omfattende opplysninger i søknaden, samt omfattende konsekvensutredning, og oppmeksonhet, folkestørrelse, demonstrasjoner, heftig debatt i mediene osv, må ha bidratt til bred opplysning av salen. Søknaden har videre vært behandlet etter enol. § 2-1, noe som innebærer uttalelser, høringer, etc. Dette taler for at selve begrunnelsen i dette tilfellet ikke viser tilbakje på en tilstrekkelig vurdering som har hatt betydning for innholdet.

Det avgjørende i denne vurderingen er om det ville ha ført til et annet resultat dersom begrunnelsen hadde vært tilstrekkelig. Hadde departementet utfordret en mer omfattende begrunnelse, der de hadde overveid flere relevante hensyn, må det nok kunne sies å ha vært en mulighet for at resultatet kunne ha blitt et annet. At det da ville vært en litt mer tidkrevende prosess taler også for at det ville blitt ivngjet til å tenke seg om nærmere. Det strenge sannsynlighetskravet etter § 41 kan ikke sies å være oppfylt i dette tilfellet.

Spørsmålet blir dermed om vedtaket er ugyldig etter den ulovfestede og ugyldighetslauren (24) som har blitt oppstilt gjennom rettspraksis. Etter denne skal det foretas en sannsynlighetsvurdering, men også andre



Nå kan du kjøpe mønsterbesvareler i legne hette til kun kr.295,- per stykk
Bestill på studjur-bestilling@juristforeningen.no eller kjøp dem hos JSU.

(23) + Ja. Fin kildebruk også her. Kandidaten kunne ha sagt noe mer om dommens betydning for vår sak på dette punktet, men OK (den er nært foran). MK

(24) + Riktig, innhold og god systematikk i argumentasjonen. MK

(25) + Nettopp! Fint presistert. MK

(26) ++ Utmerket kildebruk! Dommen er intatt i Rt. 2009 s. 361 (avsnitt 71). MK

(27) Kanskje litt uskjennsomt, men hensynene er relevante. MK

momenter, som vedtakets art og følelens grovhetsgrad, kan være av betydning. Utgangspunktet er likevel at det ikke kreves en sanssynlighetsverktøy for at feilen kan ha virket inn på resultatet. Det er tilstrekkelig med en ikke helt fremtidigende mulighet (25) ifj. Husbykskogen/Ambassadedommene (26). Grensen mellom sanssynlighetsvurderingen her etter § 41 er noe uklar, det gir dideade overganger. Andre momenter av betydningen her er blant annet at vedtakeri i dette tilfellet var til gunst for parten, dette taler mot ugyldighet. Videre kan det hevdes at selve utformingen av begrunnelsen var av liten betydning etter den omfattende forberedelsen som måtte ha ført til at deputerte var kjent med alle sider av saken. Særlig hensyn til partien tilsi er at jeg ikke finner å kunne legge avgjørende vekt på hensynet til vedtakets art, og dets innspredende innhold med store konsekvenser på flere områder (27). Det er grunn til å tro at resultatet i dette tilfellet ville blitt det samme, selv med en mer omfattende utformet begrunnselse.

(28) Ja. Fint at kandidaten gir sikre presise lovhenvisninger (oppgave 5 gjelder også § 12-14, men der er det tredje ledd som er den sentrale hjennemmen). MK

(29) Riktig, utmerket at kandidaten trekker ut de relevante nøkkelordene (og bare dem) av loveteksten. MK

(30) + Godt juridisk håndverk også her – ordlyden gir et naturlig utsynspunkt for draftelsen. MK

(31) + Kildebruk ... MK

(32) + Avansert. MK

til å treffe vedtak av «mindre endringer». Kommunens planutvalgs delegerte kompetanse begrenser seg således til slike «mindre endringer».(29) Spørsmålet her blir da om en justering av grensene for reguleringssplan-området, med en reduksjon av friluftsområdet med 10 %, kan stås å være en slik «mindre endring».

Ordlyden (30) taler for at det dreier seg om mindre vesentlige endringer. Forarbeidene (31) presiserer at f.eks en endring av planformålet faller utenfor. Det er således arten av endringer, og ikke den fysiske størrelsen, som som skal vurderes, selv om sistnevnte også kan være et moment i vurderingen. Sammenhengen i loven (32) viser at det er de endringerne som er så ubetydelige at det ikke er behov for de alminnelige sakbehandlingsreglene for ny plan som kan delesges.

I dette tilfellet er det snakk om en liten del av området som endres, kun 10 %. Derimot er det snakk om en vesentlig endring for denne delen, fra friluftsområdet til opphold for kraftlinjen. Dette vil også påvirke det resterende planområdet, antakeligvis i betydelig grad. Endringen kan nok ikke i dette tilfellets øs å være en «mindre endring», og kan dermed ikke delesges til kommunens planutvalg. (33)

Efter Pbl. § 12-14 (2) (28) kan kommunestyret delegerere myndigheten Konklusjon: kommunenes

(33) OK, men sannerdroflelse av enkelte momenter slik som at det var motstand mot endringen mv. MK

(34) Ja. Fint at kandidaten løsnerer de relevante ord og uttrykk. MK

(35) Litt knapp/ensidig droftelse av partssbegrepet. SK

(36) Formulert, dette. MK

(37) Savner noe om pbl. § 1-9, og dermed en klargjøring av forholdet mellom regelsettene (alminnelig forvaltningsrett/fv. vs. særligvigning). Et spørsmål er om pbl. § 12-14 vedrørende led (om retten til å uttale seg) er uttommende, eller om den kan suppleres av fv. § 16 (om forholdsvarsling). Ut fra hvilket ellers i besvarelsen kunne man forvente en viss problematisering av dette innledningsvis her. MK

(38) God og balansert droflelse av pbl. § 12-14 (3). SK

(39) Her er det allså kompetansemangelen som driftes; sakbehandlingsfeilen kommer nedefor ... MK

En kompetansefeil (39) som i dette tilfellet kan ses på som et underordnet organ har truffet vedtak det ikke har kompetanse til, noe som ivergegen fører til ugyldighet. Det kan også ses på som at de har gått utenfor den kompetanse de har blitt tildelt (40) – i den forstand at også materiell feil der man mangler hjemmel fører til ugyldighet (41).

Konklusjon: Feil organ til å treffe vedtaket i form av underordnet organ, evnt. materiell feil fører til

planutvalg hadde ikke kompetanse til å vedta en slik endring av reguleringssplanen.

5. **2*

Førhåndsvarsling etter fv. § 16 gjelder kun overfor den som er «part» i saken. Etter ivl. § 2 (1) e) er en part den en avgjørelse retter seg mot eller som saken ellers «direkte gjelder» (34). Avgjørelsen retter seg ikke mot Peder Ås, så spørsmålet blir om den kan sies å direkte gjelde han. Det skal mye til for at en som bare rammes faktisk skal anses som part, og ordlyden taler for en hoyterskel. Peder Ås kan ikke sies å være part, og omfattes ikke av reglene om forholdsvarsling etter fv. § 16. (35)

Ved vurderingen av pbl. § 12-14 (3) forutsetter seg at det dreide seg om en endring av planen som kunne foretas av delegert myndighet etter § 12-14 (2).

Etter § 12-14 (3) skal eierne og faste medlemmer av etendommer som «direkte henset» av vedraket få uttale seg. Sammenlignet med ordlyden i fv. taler «berørt» for en noe lavere terskel for hvem som skal omfatnes en «gjeldende». «Direkte berørte» krever etter ordlyden likevel en relativt høy terskel (smf. f. eks «berørt»). (36)

Et moment som taler for at Peder Ås skal omfattes av bestemmelser at han eier hytten i nærmiljøet er at han ikke har kompetanse til å uttale seg på grunn av sitt forhold til kommunens

vil ha stor innvirkning på omgivelser rundt hytta, både estetisk og økonomisk.

På den annen side må det trekkes en grense et sted for hvem som skal omfatnes. Eiere og faste av eiendommer kraftlinjen skulle gå over har allerede fått uttale seg. Det er snakk om et prosjekt av stor størrelsesordenen – en kraftlinje mellom Årdal og Bergen, og det kan vanskelig kreves at alle i nærheten skal få uttale seg. Planutvalget har hørt foretatt en vurdering som viser hensiktsmessig, og i forhold til hvem som skal få uttalesestrett. (37)

Peder Ås kan etter dette ikke sies å være «direkte berørt».

Konklusjon: Det var ikke en sakshandlingsfeil at Peders Ås ikke hadde blitt forhåndsvarslet eller fått anledning til å uttale seg. (38)

6.

En kompetansefeil (39) som i dette tilfellet kan ses på som at et underordnet organ har truffet vedtak det ikke har kompetanse til, noe som ivergegen fører til ugyldighet. Det kan også ses på som at de har gått utenfor den kompetanse de har blitt tildelt (40) – i den forstand at også materiell feil der man mangler hjemmel fører til ugyldighet (41).

Konklusjon: Feil organ til å treffe vedtaket i form av underordnet

MØNSTERBESVARELSE



Nå kan du kjøpe mønsterbesvarelses i øyne etter til kun kr. 295,- per stykk
Bestill på studjur-bestilling@juristforeningen.no eller kjøp dem hos JSU.

(40) + Poeng: Altstå at det er tale om både materielle og personelle feil MK	ugyldighet. (41)	gyldig etter § 41.	
(41) Ikke så godt språk her (dårlig tids), men treffer bra innholdsvis. Bru at kandidaten ser at det også er en materiell feil. SK	Dersom det forelå saksbehandlingsfeil bører gyldigheten på en drøftelsen av fyl § 41 (42), eventuelt supplert av den ulovfestede gyldighetslæren.	7. Jeg forutsetter også for drøftelsen her at kommunenes planutvalg hadde kompetanse til å vedta endingen.	
(42) Ja, men savner en kort angivelse av om denne kan anvendes direkte her (eller om det må skje via analog). MK		På bakgrunn av realiteten i vedtaket om endring av reguleringssplan må dette kunne anses som et begangstige vedtak (44) overfor Nykraft. Det er da i utgangspunktet mulighet for å stille villkår (45), innenfor rammen av den ulovfestede villkårslæren, oppstilt gjennom rettspraksis. (46) Etter denne krevet at villkaret skal være saklig og forholdsmessig.	
(43) Bra. SK		I dette tilfellet er formålet med rettspraksis oppstilt en presumpsjon om at manglende forhåndsvurdering kan føre til brudd på opplysnings/utredningsplikten etter § 17, og fort kan føre til ugyldighet. I dette tilfellet er det imidlertid momentet som taler mot dette utgangspunktet. (43)	I dette tilfellet er formålet med villkåret å motvirke de negative konsekvensene som følge av villkåret. Det kan således sies å ha saklig sammenheng med vedtaket.
(44) Ja. (Dei er riktig at det var gunstigere for Vindkraft at sakene ble behandlet som en reguleringssplanering – en angivelse som også beror på kommunens skjønn.)		Helt sentralt er det at mange andre i samme posisjon har fått anledning til å uttale seg, disse var saaledes enda sterkeere beropt enn Peders. Selv om det var gjennomgående stor motstand, valgte planutvalget å gjennomføre. Det er da heller ikke grunn til tro at Peders uttalelser kunne røkket ved resultater.	Vilkåret knytter seg til opparbeidelse av et tilsvarende område av samme størrelse. Kommunene krever ikke noe «mer» tilbake enn det de gir avslag på. Dette taler for at det er forholdsmessig. Kommunen får allerede fordelet ut av vedtaket og Nykrafts prosjekt, som de er svært positive til, noe som kan tale mot at de skal kunne kreve noe mer. Men også Nykraft nytter godt av vedtaket, og må komme sies å finne seg i å gjennopprette til en visse grad de miljømessige skader de forårsaker.
(45) + Fin systematikk. Naturlig å drøfte først om der overhodet er adgang til å stille villkår, og derved – eventuelt subsidiært – drøfte gyldigheten av de konkrente villkarene som er fastsatt. MK		Det er i dette tilfellet grunn til å regne med at feilen ikke kan ha vært avgjørende for avgjørelsen.	Konklusjon: vedtaket er likevel
(46) Ja, men savner bl.a. Sykkelvei-dommen her se Rt. 2003 s. 764. MK			

(47) Ja, hensynet til vern av personer som ikke kan ivaretas seg selv. MK	Konklusjon: Villkåret var grydig.	Vilkår nr. 2 knytter seg til at det skal foretas en ekstra bedømmelse av en uavhengig lege. Dette ivaretar forsvarlighetskravet etter § 1-1, og sikrer at pasientens behov blir avgjørende.
	Oppgave II	Vilkår nr. 3 er hovedkriteriet. Pasienten må ha en «kvalorlig» samslidelse». Kjernen i begrepet er psykose som medisinsk begren. Etter rettspraksis er villkåret oppfylt så lenge grunnlullen er tilstede, uavhengig av om tilstanden holdes i sjakk av medisiner, og et tilsvarende symptomfri av den grunn. Dette sikrer også at det er pasientens behov det tas utgangspunkt i. (54) Et klart medisinsk avgjørelset vil ikke sikre enhetlige avgjørelser. (55)
	1.	Hovedhensynene bak reglene om tvungen psykisk helsevern er å sikre en forsvarlig etablering av slilt vern, hvor hensynet til pasientens rettsikkerhet og integritet ivaretas, i tilfeller der slik trang er helt nødvendig enten av hensyn til pasienten selv, (47) eller et samfunnspunkt for (48). Utgangspunktet i norsk rett er privat autonomi. (49) og trang krever klar lovtygemmel (sterkt legalitetsprinsipp). Det er derfor behov for klare lovtyjmer på dette området. Den inngrimpende karakteren krever særlig beskyttelse av pasienten. Terskelen for å benytte trang må i utgangspunktet være hoy, men det må også tas sikte på at det i mange tilfeller vil være nødvendig. Formålsbestemmelser i § 1-1 (50) er belysende også for lovens kapittel 3. (51)
	2.	Det er et strengt krav til samsynslighet, «vesentlig» forverring, og «meget» nærfremtid for forverringsalternativet. Dette gjengespeiler utgangspunktet om å bestemme over seg selv, og at rettslikhetshensyn tilsliser svært strenge villkår for å gripe inn i denne retten. (56)
		Alternativ b) omfattes i rettspraksis som farekriteriet. «Nærliggende» innebefatter et krav om en realt laval-

kr 295,-

Nå kan du kjøpe mønsterbesvarelsjer i egne hefter til kun kr. 295,- per stykk
Bestill på studjur-bestilling@juristforeningen.no eller kjøp dem hos JSU.

BOKANMELDELSE



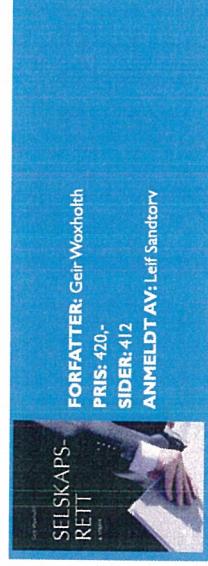
(57) ++ Meget sentral avgjørde. Kandidaten viser både oversikt over lovbestemmelene og innsikt i de presiserende dommene. Utmerket metodebruk, igjen MK.

Fisert fare på avgjørelsesidspunktet. Fare for rent materielle verdier holdes utenfor. Det skal foretas en «konkret sannsynlighetsvurdering», jfr. RT 2001 s. 1481. (57) Også dette er et strengt kriterie, og begrunner ikke med et slags noddretts-perpektiv, i de tilfeller det er nødvendig for å avverge fare.

(58) Nøc snaut her MK
(59) +
(60) + Nettopp! Men fortsatt savnes nmfl. § 7. Vi får se ...

tilpasninger på et svært inngrpende område der det er svært viktig at lovgivningen kan tilpasses til ethvert unike tilfelle i den vidde variasjonen som finnes av mennesker.

Selskapsrett



FORFATTER: Geir Woxholth
PRIS: 20,-
SIDER: 412
ANMELDT AV: Leif Sandtorv

At vilkårene i loven er klare og presise er viktig på et område som dette i kjenner av legalitetsprinsippet. Det er også viktig at de tar høyde for varianten i tilfeller som kan gjøre det nødvendig med trang. Reglene må føre en avveining mellom pasientens rettsikrhet og dennes behov for hjelp, og behovet for en effektiv gjennomføring av nødvendige tiltak.

Vilkår nr. 4 setter krav til institusjonen for at pasienten skal få tilfredsstillende og (58) forsvarlig behandling basert på vedkommende behov.

Vilkår nr. 5, handler om at pasienten skal få uttale seg, jfr. § 1-9. Dette sikrer i en viss grad pasientens integritet og medbestemmelsesrett. (59) Det kan føre til at han føler seg mindre «ordbigit» og mer deltagende i avgjørelsen som har så inngrpende virking.

Det sistte vilkåret viser til at det skal foretas en helhetsvurdering. Dette er et helt sentralt vilkår, som gjøre det mulig med konkrete avveiningar og

Sluttnoter:
1 Spørsmålet blir saledes om det kan oppstilles ytterligere krav til begrunnelsen som kan lede til sakshandlingsfeil på denne bakgrunn. (60)
2 fvl. kommer til anvendelse, jfr. Pbl. § 12-14 (3) 2. pkt. Ifs. § 1-9 (1).

Jeg forutsetter for drøftelsen her at kommunens planutvalg hadde kompetanse til å fatte vedtaket.

SLUTTAKOMMENTAR

Steffen Kvåler:

Kandidaten viser god kunnskap og oversikt og skriver godt. Problemstillingene formuleres raskt og fint, og kandidaten viser god metodebruk. Kandidaten skriver poengert og konsist. Enkelte steder kunne man ideelt sett ønske seg noe mer utfyllende drøftelser; men tidsrammen gjør det vanskelig å kreve dette.

Morten Kjelland: Dette er jeg enig i. Jeg viser ellers til mine mange randbemerkninger.